

Előbb csak nosztalgiáztunk gondolatban, hogy bezzeg régen nem volt tisztességes gyártó nélküle, mára meg alig találni mutatóba belőle, aztán újabb és újabb bejelentések, tesztkészülékek érkeztek, mára pedig lassan kijelenthetjük: az önálló DA átalakítók géposztálya újjászületett.

MUSIC HALL DAC 25.2

És zre kell viszont vennünk, hogy a legújabb kori dac-nak másfajta szerep jut, mint a hifi hőskorában. Az persze közös vonás, hogy hajdan és ma sem a CD játészó a mellé szánt ideális partner. Míg annak idején kimondottan CD futóművel illett párosítani a hasonszórúen különleges konvertert, hogy a legkomolyabb lejátszót is felülmúlhasa a hangminőség, addig manapság, amikor a fejlődés a tárgyi-asult hang- és képhordozók megszűnése felé mutat, leginkább azért van rá szükség, hogy egyáltalán hallgatható hangot csiholhasunk ki a médialejátszóból. A kor tehát, ami lassan, de biztosan oka fogyottá teszi a kommersz lejátszók hagyományos formáját, szépen piacot teremt a megfizethető komponens dac-ok számára.

Bár nem ő a jelenleg elérhető legolcsóbb típus, szerintem ezt az elméletet igazolja az amerikai music hall újdonsága, a dac25.2 is. A cég eleve azzal a szándékkal jött létre, hogy kiemelkedő ár-érték arányú készülékekkel kímélje meg az anyagi romlástól a hangminőség-függőket, pedig a tengerentúli audio specialisták nem éppen szerény árpolitikájukról ismertek. A cél érdekében nem szégyellte nyíltan Távol-Keletre vinni a gyártást (amit sok high-end tótumfaktum is megtett, persze többségük suba alatt), a lényeg,

hogy, mint legújabb termékével is, hű maradjon az elvhez. Anyagi oldalról első ránézésre nem igazán élhetünk kifogással, az idáig látott €700-körűli (hát még az amerikai \$600-as) árcédulák egészen jutányosnak látszanak a körítés és a műszaki tartalom ismeretében. A csak széltében félméterű midi készülékház ugyanis a legjobb értelemben vett hagyományos hifi formát hozza, az extra vastag, 12 mm-es szálciszolt alumínium előlapon sima mechanikus tápkapcsoló, négyféle bemenettel kecsgetett inputválasztó, mintavételi frekvencia-választó sorakozik, és a finoman racsnizó analóg hangerőszabályzóval kiegészített fejhallgató aljzat láttán is biztosan sokak szeme felcsillan. De a java még csak most jön: nem is az a lényeg, hogy választhatunk, a nagypontosságú aktív kristályoszil-

látor órajelével vezetett TI SRC4192 aszinkron mintavételi konverter átszabja-e a jelet 96 vagy 192 kHz-essé a jó képességű, 8-szoros túl-mintavételezéssel szűrő TI PCM1796 dac ic számára, most valahogy sokkal érdekesebb, hogy a szimmetrikus analóg kijáratra tranzistoros kimenő fokozat dolgozik, az aszimmetrikusra viszont a new yorki Electro-Harmonix 6922 dupla triódájára épülő elektroncsöves kimenet küldi az analóg hangot. Így, mivel kizárt, hogy a kettő ugyanúgy szóljon, akár úgy is vehetjük, hogy egy áráért tulajdonképpen két elektronikához juthatunk. A kihasználhatósággal sem lehet probléma, négy különböző (XLR, koax, optikai, USB) bemeneti aljzat vár digitális jelre, bár a specifikáció nem említi, hogy a szabványos CD formátum mellett esetleg

elfogad-e mást is. Automata forrás-
 választás gondoskodik a kényelemről
 (ami USB-re szokás szerint nem mű-
 ködik), az IEC tápcsatlakozó társasá-
 gában ott a gyakran lespórolt tápfe-
 szültség-előválasztó, így akkor sem
 kell majd megválnunk szívünkhöz nőtt
 dac-unktól, ha egyszer esetleg 110 V-
 os vidékre vetődünk.

Hangminőség

A PC-k, iPod-ok, médiaszerverek
 korában tehát feltehetően egyre ke-
 vesbé lesz kizárólagos társ a CD
 játszó a da konverter oldalán, ám
 egyelőre nincs jobb eszköz a
 jófajta mechanikájú CD egy-
 ségnél a hangbéli képes-
 ségek feltérképezésére. Vele,
 mármint az AA Paganinivel módfelett pon-
 tos, választékos, megfogott
 az előadás, rendkívül alapos
 a részletezés, az előadás minden
 apró rezdülése ott a levegőben, nem
 csoda, ha igen-igen nyílnak, közvet-
 lennek érezzük a megszólalást, sze-
 mernyi maszatolás, elfedés, sejtelmes-
 ség sem szűrődhet a muzsikába. Nagy-
 on meggyőző a dinamika, a teljesen
 hitelesen előadott halk, magányos he-
 gedűhang után igencsak intenzíven,
 csuklóból fordul tuttiba a rendszer,
 a lehető legkönnyedebben vesz lendü-
 letet, a pazar felbontás eközben töké-
 letesen tartja magát, már-már idealista
 módon rendezett a hangkép. Vagyis
 nem mondhatnánk, hogy jellegzetes
 csöves lenyomat alakítja a hangulatot,
 elbágyadt levegőtől, édeskés fűszere-
 zettségtől semmi esetre sem kell tartani,
 ha a dac25.2-n át érkezik a zene, aminek
 leginkább a lényegre törő, természetes

hangzásvilág kedvelői örülhetnek. Per-
 sze a hangulat sem hiányzik az elő-
 adásból, van levegője, atmoszférája a
 hangversenynek, és a frissesség, az
 erőnlét sem hagyja el sosem a zenekart,
 nem hagy kétséget felkészültsége, kon-
 centrációja, átélése felől. Kimondottan
 gazdag, színekkel teli hangszerek ját-
 szanak, hallgatóként is teljesen átélhető
 a zenei témák, amihez a kiváló szín-
 padkép is hozzájárul, elképesztően in-
 formatív az akusztikus környezet,
 még a muzikusok alatt itt-ott
 nyekergő székek is

könnyedén
 számon tarthatók. És
 az opera csak tovább fokozza
 az érzést, áthatóan tiszta a megszólalás,
 mintaszerűen póztalan a produkció,
 nem rakódik rá felesleg és nem is hi-
 ányzik belőle semmi. Tenorunk kitel-
 jesedett és átható, határozott, de nem
 erőszakos, jóformán idilli a kép, egy-
 szerűen jól esik belefeledkezni az ének-
 hang tökéletességébe, a hangulatvál-
 tások drámájába, a dinamikázások
 súlypontmozgatásába. Könnyedebb
 műfajon is tartja magát a tiszta hangok
 felsőbbrendűségének elvéhez a lánc,
 egyértelmű, gyors és friss a hangzás,
 mozgalmas, vibráló a megjelenítés,
 mindig történik valami figyelemre ér-

demes a színpadon. Elsőrendű a hang-
 szerek csengése, az áthatóan élénk,
 fűrgő vibrafon különösen elemében
 van, a zongora viszont kissé elbújik a
 ritmusszekció között. De nem ok nélkül,
 mivel a bőgős nagy kedvvel, kiváló
 erőnlétben penget, a dobok, cinek pedig
 az al- és felvégen is bemutatót tartanak
 sávszél-kiterjesztésből, pontosságból
 egyaránt, szinte kiáltoán jó a teljesít-
 mény még a Paganini nem lebecsülhető
 analóg kimenetéhez képest is, amire
 ha visszakapcsolunk, feltűnően üre-
 sebbnek, tartalmatlanabbnak érezzük
 a hangképet.

A notebook-os, XP-s hát-
 terű (Linuxszal ezt a készülé-
 ket sem sikerült összebarát-
 koztatni) USB bemenetről egé-
 szen tisztességes hangminősé-
 get kapunk, bár nem olyan tiszták
 a tömörítetlen hanganyag részletei,
 kicsit elnagyoltabb a megjelenítés,
 valamivel kevesebb a háttérinformá-
 ció, nincs az a mély csend ott hátul,
 mint CD-ről. Szegényesebbek a hang-
 szerek, bizonytalanabb az egyensúly
 annyival, hogy ne lehessen a PC az
 ódivatú (elavult?!) lejátszó konkuren-
 ciája, a hangkártya analóg kimenetéhez
 képest azonban ez maga a high-end
 álom.

Ajánlás

A music hall már akkor nagyot
 villant a dac25.2-vel, amikor még nem
 is feltétlenül lenne muszáj ilyesmivel
 kitűnni a „tömegeből”, de nem biztos,
 hogy rosszul teszi, így lehet idejekorán
 music hallra szoktatni a felfutás előtt
 álló dac-piacot. Bár egyedüli vákuum-
 csöves modell a családban, gyakorlati-
 lag hibátlanra sikerült, egyáltalán
 nem elsimító jellegű a lámpa szerepe,
 világossággal, természetességgel teli a
 dinamikus hangzás. Fájdalom, a szim-
 metrikus kimenet tesztelésére nem
 akadt méltó partnerkészülék, de ezek
 után már nem nehéz a tranzistoros
 fokozatnak sem megelőlegezni a bi-
 zalmat.

Zajác Tamás

MUSIC HALL DAC 25.2

Frekvenciaátvitel: ..	2 Hz–20 kHz
Jel/zaj viszony:	>110 dB
THD:	0,0015 %
Méreték:	216×95×343 mm
Tömeg:	4,5 kg
Ár:	199.000,- Ft
Forgalmazó:	InterAudio Kft.
Tel.:	20/941-9847